

Prima instanță: D. Sușchevici

Instanța de apel: S. Caitaz, A. Nogai și A. Doga

Republica Moldova
Curtea Supremă de Justiție
Î N C H E I E R E

01 aprilie 2015

mun. Chișinău

Colegiul Civil, Comercial și de Contencios Administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele ședinței, judecător:

Svetlana Novac

Judecătorii:

Oleg Sternioală și Tatiana Vieru,

examinînd chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de Carauș Grigore, în pricina civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de Carauș Grigore împotriva Ludmilei Sandul, privind încasarea datoriei,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 23 octombrie 2014, prin care apelul declarat de Carauș Grigore a fost respins, fiind menținută hotărîrea Judecătoriei Centru, mun. Chișinău din 06 martie 2014.

A C O N S T A T A T:

La 16 ianuarie 2014 Carauș Grigore a înaintat în instanța de judecată cerere de chemare în judecată împotriva Ludmilei Sandul, privind încasarea datoriei.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că la 27 aprilie 2006 a fost încheiat un contract de împrumut autentificat de Notarul privat „Anton Tereza”, prin care Carauș Grigore a dat cu împrumut suma de 560000 lei echivalentul a 35000 Euro Ludmilei Sandul, iar ultima urma să restituie suma împrumutată la 27 aprilie 2007.

A mai menționat reclamantul că pîrîta nu și-a onorat obligațiile contractuale, prin nerambursarea împrumutului în termenul indicat în contract, astfel, încălcînd atît clauzele contractuale, cît și normele de drept stabilite în acest sens.

Solicită reclamantul Carauș Grigore încasarea din contul Ludmilei Sandul în beneficiul său a sumei de 35000 Euro echivalentul a 560000 lei și dobînda de întîrziere.

Prin hotărîrea Judecătoriei Centru, mun. Chișinău din 23 octombrie 2014 cererea de chemare în judecată înaintată de Carauș Grigore împotriva Ludmilei Sandul, privind încasarea datoriei a fost respinsă ca fiind tardivă. S-a dispus încasarea din contul lui Carauș Grigore în beneficiul statului a sumei de 16800 lei – cu titlu de taxă de stat.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 23 octombrie 2014 apelul declarat de Carauș Grigore a fost respins, fiind menținută hotărîrea Judecătoriei Centru, mun. Chișinău din 06 martie 2014.

La 23 ianuarie 2015 Carauș Grigore a contestat cu recurs decizia instanței de apel, solicitînd admiterea acestuia, casarea deciziei instanței de apel și a hotărîrii primei instanțe, cu pronunțarea unei noi hotărîri prin care acțiunea să fie admisă.

În motivarea recursului a indicat că atît decizia instanței de apel, cît și hotărîrea primei instanțe sunt ilegale și neîntemeiate, deoarece, instanțele de judecată nu au constatat și elucidat toate circumstanțele care au importanță pentru soluționarea pricinii, fiind aplicate eronat normele de drept material.

Instanța de recurs reiterează prevederile art. 434 CPC, care statuează expres că, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărîrii sau a deciziei integrale. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Copia deciziei motivate a instanței de apel a fost recepționată de către recurent la 10 decembrie 2014 (f.d. 82), iar recursul a fost declarat la 23 ianuarie 2015 (f.d. 89).

Prin urmare, prin prisma prevederilor art. 434 CPC instanța de recurs constată că recursul a fost declarat în termen.

În conformitate cu prevederile art. 439, alin. (2) și (3) CPC după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copiei de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia. În cazul neprezentării referinței în termenul stabilit, admisibilitatea recursului se decide în lipsa acesteia.

Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

Examinînd temeiurile recursurilor, în raport cu materialele pricinii civile, completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Carauș Grigore, este inadmisibil.

În favoarea concluziei enunțate se invocă următoarele argumente.

În conformitate cu dispoziția art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sînt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Conform prevederilor art. 433 lit. b) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul este depus cu omiterea termenului de declarare prevăzut la art. 434.

Completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție constată că, temeiurile recursului declarat, nu se încadrează în prevederile art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC. Mai mult decît atît, cauza a fost judecată cu respectarea normelor de drept material și procesual, iar recursul fiind vădit neîntemeiat.

Călăuzindu-se de prevederile art. 440 CPC al RM, Colegiul Civil, Comercial și de Contencios Administrativ a constatat existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433 CPC și anume la lit. a), care expres prevede că cererea de recurs se consideră

inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

În acest sens, instanța de recurs accentuează că, potrivit art. 440, alin. (1) CPC, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433 CPC, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 CPC și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Astfel, completul reamintește prin prisma jurisprudenței CEDO, fosta Comisie a arătat că „... art. 6 parag.1 al Convenției, nu impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes” (cauza Rebait și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

Din considerentele menționate și având în vedere faptul că, instanța de apel a examinat pricina sub toate aspectele, a verificat și a apreciat corect probele prezentate, aplicând corespunzător normele de drept material și respectând normele de drept procedural, completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție, ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de Carauș Grigore, ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, 431 alin. (2), 433 lit. a), art. 440 alin. (1) CPC, completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție,

DISPUNE:

Recursul declarat de Carauș Grigore, se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele ședinței, judecătorul

Svetlana Novac

Judecătorii

Oleg Sternioală

Tatiana Vieru